

a bude konať podľa práva a spravodlivosti, určite bude žiť, nezomrie. Ez 18,21

Jedného dňa, žena prechádzala popri stojacich cirkusových slonoch a všimla si, že tieto veľké majestátné zvieratá, sú uviazané iba tenkým povrazom za prednú nohu. Neboli tam žiadne reťaze ani žiadne klietky. Dalo by sa čakať, že slon každú chvíľu pretrhne to tenké lano a ujde na slobodu, no z nejakého dôvodu to neurobil. Nablízku bol tréner, a tak sa ho opýtala, ako je to možné, že tieto veľké tvory udrží v zajatí niečo také slabé, ako je tenké lano. Tréner povedal:

„Keď boli veľmi mladé, dali sme im toto isté lano a doteraz im stačí na to, aby ich udržalo. Ako rásť, naučili sa veriť, že si s lanom neporadia a už to nikdy neskúšali. Veria, že ich lano stále udrží, a preto sa nikdy nepokúšajú dostať sa na slobodu.“

Žena bola užasnúť. Tieto zvieratá sa kedykoľvek môžu vymaniť z väzenia a neurobia to len preto, lebo neveria, že je to možné? Žena v tú chvíľu pochopila, že aj ona rovnako ako slony stále verí, že je nemožné niečo dosiahnuť len preto, že v tom už raz zlyhala. A pochopila, že zlyhanie je len časť ľudskej skúsenosti a stojí za to sa opätovne o svoje sny pokúšať.

Odvrátiť sa od zviazanosti, hriechov pre život. Toľko vecí nás zväzuje. Mnohokrát je to len v našej hlave. Potrebujeme uveriť. Pápež František: „Svojimi výzvami k obráteniu nás pôstne obdobie prozreteľnostne prichádza prebudiť, prebrať nás z otu-

penosti, z rizika žiť iba zo zotrvačnosti. Prečo sa máme obrátiť k Bohu? Pretože niečo v nás, v spoločnosti, v Cirkvi nie je v poriadku a my potrebujeme zmenu, potrebujeme niečo prelomiť.“ Je niečo čo potrebujem prelomiť v tomto pôste?

Sobota 27.2.

Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec. Mt 5,8

Bohatí rodičia mali usilovnú a pracovitú dcéru. Keď dcéra vyrástla, otec jej našiel bohatého ženicha. – Drahí rodičia, ja nepotrebujem vášho ženicha, – nesúhlasila dcéra. – Je namosúrený a samolúbny a nič nevie poriadne urobiť. Zamilovala som sa do pracovitého a šikovného chalana, a chcem sa za neho vydať. Kto je to? – opýtali sa prekvapene rodičia. – Naš sluha. Nevidíte, aký je milý a ochotný, a ako pracuje od svitania do zotmenia?

Rodičia boli bohatí a chceli byť ešte viac. Prepustili sluhu, no dcéra na neho nechcela zabudnúť. Napokon jej otec povedal: – Ak sa chceš vydať za chudobného muža, musíš opustiť náš dom. A nedám ti nič. – To nie je problém, otec. Najdôležitejšia vec na svete je láska, – povedala dcéra a odišla.

Začala žiť so svojim mladým mužom, akoby boli jednou dušou. Neskôr mama stretla na trhu svoju dcéru s párikom malých detí. – Moja drahá dcéra, v našom dome jeme koláče, a ty máš iba čierny chlieb. V našom dome spíme v mäkkých posteliach a ty máš iba slamu. Naozaj sa ti to páči? – Do-

mov človeka je tam, kde miluje a je milovaný. Detský krik nevyvážia ani koláče, ani mäkké postele. – odpovedala dcéra.

Tento svet ponúka veľa výhod, vecí, ktoré nás zaujímajú, pobavia. Je ale domovom, v ktorom je prázdnota, sklamanie. Boží domov je kráľovstvom radosti a lásky. Ak sme pozvaní byť dokonalí, tak práve v láske, v schopnosti zriecť sa vecí, ktoré nám spomaľujú srdce. Boží domov, je kráľovstvo tvorivosti, novosti, kráľovstvo skutočnej rodiny. Pápež František: „Opäť prichádza pôstne obdobie, aby sa nám prihovárало svojou prorockou výzvou, pripomínajúc, že je možné vytvárať niečo nové v nás samých a okolo nás, už len preto, že Boh je verný; je vždy verný, nemôže totiž zaprieť sám seba, pretože je verný! Je neustále plný dobroty a milosrdenstva a vždy pripravený odpustiť a začať odznova. Vydajme sa na púť s touto synovskou dôverou!“ Čo som dnes pozvaný urobiť pre moju rodinu?

Pôstne listy ^{prvý TÝŽDEŇ} 2021

Farnosť svätého Jozefa Robotníka - SALEZIÁNI NOVÁ DUBNICA

1. pôstna nedeľa
21.2.2021

Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch. Ved' ma vo svojej pravde a uč ma, lebo ty si Boh, moja spása. Ž25,4-5

Istý starý mních raz rozprával tento príbeh: jeden spolubrat upratoval kaplnku a v tom k nemu prišli diabli. Povedali mu: „Odiď z tohto miesta, lebo toto všetko patrí nám!“ Mních, zaskočený ich trúfalosťou, im odpovedal: „Nijaké miesto vám nepatrí a tým menej práve táto kaplnka!“ V tom okamihu diabli začali rozhadzovať kvety po podlahe kaplnky, no spolubrat ich usilovne zbieral a ukladal naspäť. To ešte viac rozbesnilo zlých duchov. Chytili ho za ruku a začali ťahať von z kaplnky. Mních sa horko ťažko dokázal zachytiť voľnou rukou prahu dverí a pustil sa do zúfaleho kriku: „Ježišu, zachráň

ma!“ V tej chvíli diabli zmizli a spolubrat sa rozplakal. V plači si nevšimol, že sa naňho díva samotný Pán Ježiš. Preto ho Kristus oslovil: „Prečo plačeš?“ „Pretože,“ vzlykajúc začal hovoriť mních, „diabli si dovolili zmocniť sa človeka a takto sa k nemu správať.“ „To preto, lebo si bol neopatrný,“ odpovedal mu Kristus, „vidíš, že sotva si sa na mňa obrátil, hneď som bol pri tebe.“

Na cestách nášho života často prechádzame púšťou pokušení. Tento príbeh je dobrým príkladom a poučením, ako zvládať naše vnútorné boje. Vidíme, že najhoršiu vec, ktorú môžeme urobiť je v pokušení sa uzavrieť do seba. Božie slovo nám dáva správnu orientáciu, aby sme dobre prežívali pôst. Keď robíme niečo dobré, občas sme v pokušení, aby nás za to oceňovali a aby sme z toho mali odmenu: ľudskú slávu. No ide o falošnú odmenu, lebo nás upína na to, čo si o nás myslia druhí. Ježiš nás žiada robiť dobro, lebo je dobrom. Žiada nás cítiť sa neustále pod nebeským pohľadom Otca a žiť vo vzťahu s ním, nie vo vzťahu s mienkou iných.“ „Žiť v prítomnosti Otca je radosť, ktorá je oveľa hlbšia, než neja-

ká svetská sláva. Náš prístup v tomto pôste nech je teda prežívaním v skrytosti, kde nás Otec vidí, miluje, čaká. V modlitbe, v umŕtvovaní a v bratskej láske pokorne robme pred Bohom to, čo môžeme. Tak budeme hodní odmeny Boha Otca.“ Dnes sa v pokušeníach chcem obrátiť na Ježiša modlitbou: „Pane, Ježišu Kriste, Synu Boží, zmiluj sa nadou mnou hriešnym.“

Žondelok 22.2.

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Mt 25,40

Anna prišla z dediny študovať do mesta. Dnešok mal byť jej prvý deň v novej škole. Bola veľmi vzrušená z toho, že zložila skúšky na školu, ktorá mala medzi ostatnými dobré meno. Keď vošla do triedy, od ostatných študentov sa jej dostalo výsmechu pre jej jednoduché oblečenie a nemoderný účes. Krátko na to vošla do triedy učiteľka a požiadala o ticho. Predstavila Annu ostatným a povedala, že odtiaľ sa bude učiť s nimi. Potom povedala študentom, aby sa pripravili na test. Mali napísať 7 divov sveta. Všetci začali rýchlo písať, iba Anna písala veľmi pomaly.

Keď všetci okrem nej odovzdali napísaný test, učiteľka podišla k Anne: „Čo sa stalo? Netráp sa, napíš, čo vieš, my sme toto učivo preberali len pár dní dozadu.“ Anna odpovedala: „Rozmýšľala som nad tým, že je tu toľko vecí, ako mám z nich vybrať iba sedem?“ Potom podala svoj papier učiteľke. Učiteľka medzitým začala čítať odpovede žiakov. Väčšina z nich odpovedala správne. Uviedli Veľký čínsky múr, Koloseum, Stonehenge, Veľkú Pyramídu v Gize, Tádžmahal, Babylonské záhrady a tak ďalej. Učiteľka sa potešila, keď zistila, že študenti si zapamätali učivo. Nakoniec zobrala Annin test a začala čítať: „Sedem divov sveta je – byť schopný dívať sa, počúvať, cítiť, smiať sa, myslieť, byť dobrý k ostatným a milovať!“ Učiteľka ostala stáť v úžase a celá trieda bez slov. Dnes im dievča z malej dediny pripomenulo dary, ktoré má každý, a

na, ktorý sa, vedomý si toho, že všetko prijal od Boha zdarma, teda bez akejkoľvek zásluhy, učí obdarúvať druhých nezištne. V súčasnej dobe však nezištnosť netvorí súčasť každodenného života, v ktorom sa všetko predáva a kupuje. Všetko je o výpočtoch a mierach. Almužna nám pomáha udržiavať veľkodušnosť daru, ktorou je sloboda od upnutia sa na vlastníctvo, od strachu zo straty toho, čo máme, od smútku toho, kto sa o vlastné blaho nechce deliť s druhými.“ V čom som dnes pozvaný preukázať nezištnosť?

Utorok 23.2.

Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohanovia. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Mt 6,7

V starovekej Číne chceli ľudia zaistiť bezpečnosť pred barbar-skými hordami zo severu – vybudovali si teda Veľký múr. Bol taký vysoký, že sa naň nikto nedokázal vyšplhať a taký hrubý, že ho nik nemohol zrútiť. Tak sa mohli tešiť zo svojho bezpečia. Počas prvých 100 rokov existencie múru Čínu trikrát napadli. Nepriateľ ani raz múr neprerazil, ani sa naň nevyšplhal. Zakaždým podplatili strážcov brány a bez problémov cez ňu prešli. Číňania sa stále spoliehali na svoj kamený múr, no zanedbávali vybudovať múr čestnosti vo svojich srdciach.

Nie množstvo, ale úprimnosť. Úprimnosť, s akou vykonávame

modlitby. Boh si váži úprimné a dôverné priateľstvo. Cez klamstvo sa pokušiteľ najrýchlejšie dostane do našich srdiec. Úprimnosť v modlitbe nás dokáže chrániť pred zlom. Pápež František hovorí: „Modlitba predstavuje silu kresťana a každej veriacej osoby. V slabosti a krehkosti nášho života sa môžeme obrátiť k Bohu s dôverou detí a vstúpiť do spoločnosti s nim.“ Dokážem byť veľmi úprimný v modlitbe alebo ju chcem mať čím skôr za sebou?

Streda 24.2.

Jonáš začal prechádzať mestom v prvý deň a volal: „Ešte štyridsať dní a Ninive bude rozvrátené.“ Obyvatelia Ninive uverili v Boha, vyhlásili pôst a od najväčšieho po najmenšieho sa obliekli do vrecoviny. Jon 3,4-5

Žena prišla k učiteľovi a opýtala sa: „Majster, koľko priateľov by mal človek mať – jedného či mnohých?“ „Všetko je jednoduché,“ odpovedal učiteľ, „podaj mi to červené jablko z najvyššej police.“ Žena sa pozrela hore a povedala: „Ale to je príliš vysoko, učiteľ, nedočiahnem tam.“ „Popros priateľa, možno ti pomôže,“ odpovedal Majster. Žena zavolala priateľa a postavila sa na jeho ramená. „Stále ho nemôžem dočiahnuť, učiteľ,“ povedala sklamaná žena. „Nemáš viac priateľov?“ zasmial sa učiteľ. Žena poprosila viacerých priateľov, ktorí sa začali stavať na pleciah jedného druhého, a pokúšali sa postaviť živú pyramídu. No jablko bolo stále príliš vysoko, pyramída sa zrútila a žena nebola schopná

zobrať vytúžené jablko. Potom ju učiteľ zavolať naspäť. „Tak, porozumela si, koľko priateľov človek potrebuje?“ „Áno, učiteľ,“ povedala žena, šúchajúc si zranené koleno, „toľko, aby sme spoločne mohli vyriešiť akýkoľvek problém.“ „Áno,“ odpovedal Majster a sklamané potriasal hlavou, „samozrejme, že potrebujete mnoho priateľov.“ „No medzi týmito atléti by mohol byť aspoň jeden natoľko múdry, aby ti priniesol rebrík!“

Máme toľko známych, ale len málo skutočných priateľov. Kto

z nich má srdce samaritána. Prorok Jonáš bol rebríkom pre Ninivčanov. Aj keď mal s tým problém, poslúchol Boha. Zobral jeho slová vážne. Tak mohol byť prínosom pre ľudí. Pôst nemá nič spoločné s povrchnosťou. Pápež František píše: „Musíme si dávať pozor, aby sme nepraktizovali pôst formálne, alebo v ňom hľadali sebauspokojenie, že sme si niečo dobre splnili. Pôst má zmysel vtedy, ak sa naozaj dotýka nášho vlastného bezpečia a ak z neho plynie dobro pre iných, ak nám pomáha osvojovať si štýl Dobrého samaritána, ktorý sa skláňa k bratovi v ťažkostiach a stará

sa o neho.“ Pre koho som dnes pozvaný byť samaritánom?

Štvrtok 25.2.

Paste Božie stádo, ktoré je u vás; starajte sa oň nie z prinútenia, ale dobrovoľne, podľa Božej vôle, nie pre mrzký zisk, ale ochotne; nie ako páni nad dedičným podielom, ale ako vzor stáda. 1Pt 5,2

Jedného dňa sa na pláňach indiánskej Ameriky opýtala mladá bizónia slečna Anna svojej mamy, či existuje niečo, čoho by sa mala naozaj báť. „Iba ak levov, dcéra moja,“ odpovedala jej mama. „Áno, už som o levoch počula. Ak nejakého uvidím, otočím sa a budem utekať tak rýchlo, že ma ani vietor nedohoní,“ povedala Anna. „Nie, to je najhoršia vec, akú môžeš urobiť,“ povedala veľká samica. „Prečo? Sú

strašní a budú sa ma snažiť zabíť?“ Mama sa len zasmiala vysvetlila: „Anna, ak budeš bežať preč, lev ťa dobehnú a chytiť. A keď tak urobíš, vyskočí na tvoj nechránený chrbát a zložia ťa na zem.“ „Tak čo by som mala urobiť?“ spýtala sa Anna. „Keď uvidíš leva, stoj pevne na nohách a ukáž mu, že sa ho nebojíš. Ak sa nepohne, ukáž mu svoje rohy a zadup kopytami po zemi. Ak sa nepohne ani tak, pomaličky k nemu vykroč. Ak nepomôže ani to, napadni ho a použi všetko, čím ťa príroda obdarila. „To je bláznivé, mama. Budem sa veľmi

báť na to, aby som to urobila. Čo ak ma lev napadne späť?“ povedala mladá bizónia slečna. „Poobzeraj sa okolo seba, Anna. Čo vidíš?“ Anna sa obzrela okolo seba na zvyšok stáda. Okolo nej bolo vyše 200 obrovských bizónov ozbrojených veľkými ostrými rohmi a širokými silnými kopytami. „Vždy, keď sa budeš báť, vedz, že sme tu. Ak sa v panike rozbehneš preč, nebudeme ťa môcť chrániť, no ak sa svojmu strachu postavíš, budeš stáť za sebou.“ Mladá bizónia slečna hlboko vydýchla a prikývla. „Ďakujem, mama, myslím, že rozumiem.“

Aj my stretávame vo svojich životoch levov. Sú to tie životné situácie, ktorých sa obávame, a ktoré nás nútia utekať preč, no ak tak urobíme, dostihnú nás a prevezmú kontrolu nad našimi životmi. Nezabúdajme, že ak sa im postavíme čelom, vždy bude za nami niekto stáť, aby nám pomohol. Pápež František: „Aj vo vzťahu k ostatným riskujeme, že sa uzatvoríme, že na nich zabudneme. Ale až vtedy, keď sa ťažkosti a utrpenie našich bratov pre nás stanú výzvou, až vtedy môžeme začať našu púť premeny smerom k Veľkej noci.“

S akou ťažkou situáciou (levom) mám problém? Bolo by dobré sa s niekým o tom porozprávať?

Piatok 26.2.

Ak sa hriešnik odvráti od všetkých hriechov, ktoré popáchal, a zachová všetky moje príkazy

ktoré sú skutočnými zázrakmi.

Pôst nám pripomína jeden div sveta. Almužnu. Pápež František pekne o nej hovorí: „Pri almužne ide o dar niekomu, od koho neočakávame čosi na oplátku. Nezištnosť by mala byť jednou z charakteristík kresťana-